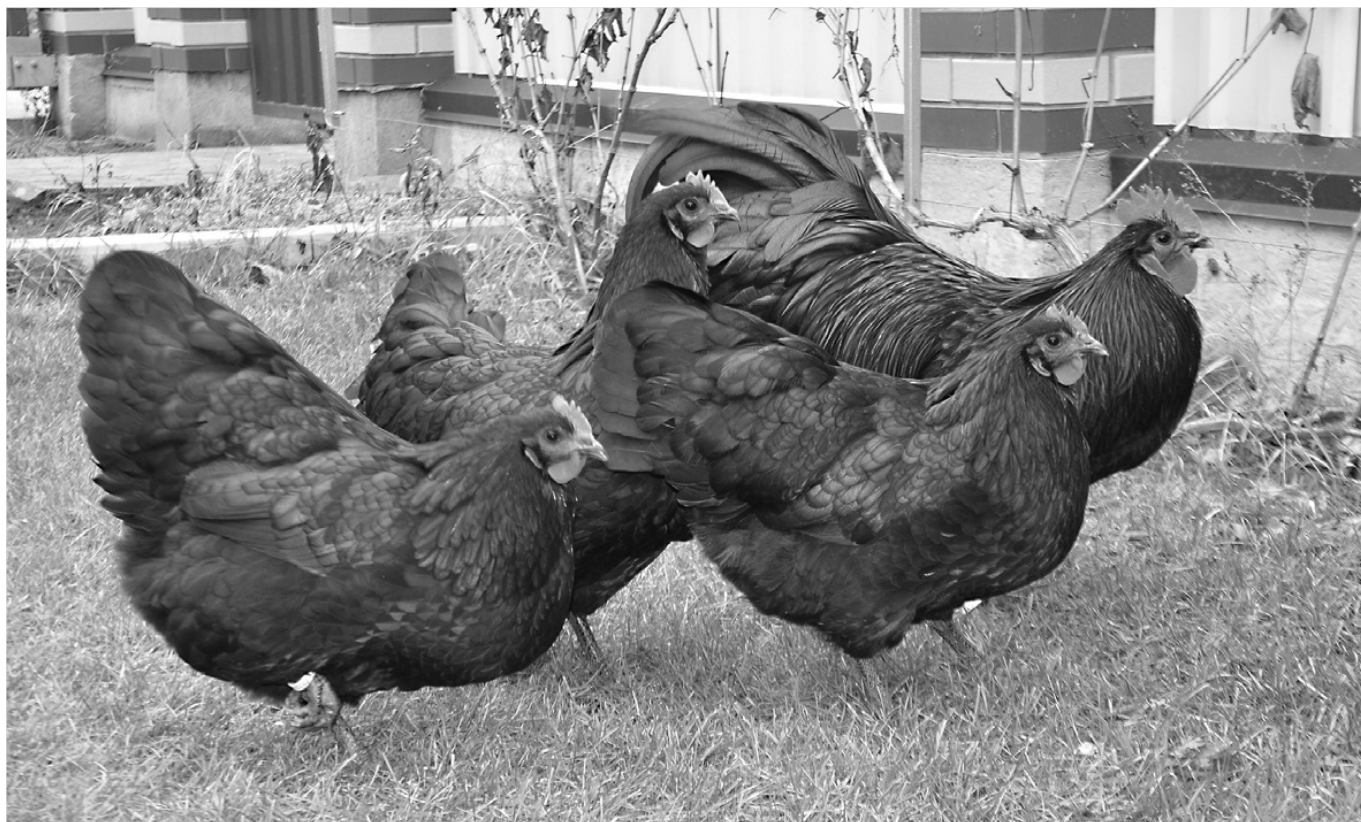

Порода курей австралорп

✍ **Дмитро Кудлаєнко,**
птахівник-аматор

Австралорп – це одна з найкращих і найпопулярніших м'ясо-яєчних порід у світі, яка поєднує високу несучість (понад 200 яєць у рік), ранньостиглість, чудові м'ясні якості та красу. Ця порода завжди широко представлена на закордонних виставках домашньої птиці.

Походження породи. Батьківщиною породи є далека Австралія. Походять кури цієї породи від орпінгтонів британського селекціонера Вільяма Кука (William Cook). Звідси і назва породи австралорп – це скорочення від “австралійський” і “орпінгтон”.

У період з 1890 по 1900 роки англійських чорних орпінгтонів, які вже на той час стали популярними у Великобританії, інтенсивно експортували в Австралію. Місцевим фермерам порода сподобалась, але вони періодично схрещували її з мінорками, леггорнами та лангшанами, бажаючи покращити продуктивні показники курей. І їм вдалося досягти цієї мети, попутньо дещо змінивши екстер'єр – тіло стало довшим, оперення щільнішим. Їх стали називати продуктивні

(корисні) чорні орпінгтони (Australian Utility Black Orpingtons) та австралійські яєчні орпінгтони (Australian Laying Orpingtons).

У той же час в Англії орпінгтони все більше перетворювалися на суто виставкову породу – це були дуже красиві великі й округлі та пухкі “кури-подушки”, але про високу продуктивність уже мова не йшла.

А от станом на 1920 рік австралійські орпінгтони, навпаки, здобули славу породи з високою несучістю і були завезені назад в Англію, за що птахівники жартома називали її “порода-бумеранг”.

У той період більшість рекордів щодо несучості (більше 300 яєць у рік) належали саме курям цієї породи. І це без застосування штучного освітлення. Порода стала стандартизованою (у 1921 році – в Англії, у 1928 р. – у США) і стрімко поширювалась світом.

Дивним чином країна-оригіатор породи розробила і прийняла стандарт породи лише в 1949 році. На той час світ розводив і виставляв на виставках птицю, яка вже мала відмін-

ності від австралійської. Цей чинник і територіальна віддаленість Австралії стали причиною поліморфності австралорпів, хоча маркерні ознаки і основні положення стандартів породи у різних країнах схожі.

Цікаво, що подібна ситуація існувала і при створенні іншої чудової породи, але вирішилась вона зовсім по-іншому. Американські роки стали дуже популярними ще до визнання породи і дуже полюбилися німцям. Американці стандартизували їх під назвою плімутрок, але виявилось, що стандарт досить суттєво відрізняється від німецького. Останні не захотіли "підганяти" своїх "років" під американський стандарт і визнали окремою породою – амрок (американський рок).

А з австралорпом вийшло так, що маємо досить різну птицю під однією назвою. Однак порода австралорп має маркерні ознаки. Це характерна осанка, де лінія шиї, спини і хвоста плавною дугою формують лінію, подібну до коромисла. Голова вище лінії хвоста. Корпус глибокий і широкий, але довжина тулуба більша за ширину. Хвіст розвинутий, виповнений, піднімається поступово від попереку, але розмір його сильно відрізняється, від компактного до великого. Голова красиво сформована, череп округлий, з великими виразними очима максимально темного кольору. Гребінь листоподібний, середнього розміру, має від 4 до 6 зубців. Вушні мочки червоні. Шкіра білого кольору. Ноги чорні із білою підошвою. Яйця несуть світло-коричневі середньою масою 55 г. У більшості країн стандартними окрасами є чорний (з зеленим відблиском), голубий окантований (андалузького типу), білий рецесивний.

Австралорпи бувають стандартного розміру і карликові (bantam).

Рекомендована жива маса згідно австралійського стандарту для перярої птиці становить 3,6–4,1 кг у півнів та 2,75–3,1 кг – у курок. Молода птиця (до року) має живу масу 3,2–3,6 кг та 2,25–2,75 кг відповідно. Жива маса курей карликових різновидностей більшості порід, у тому числі австралорп, становить 1/3 від маси стандартної птиці.

Розглянемо різні типи курей породи австралорп.

Європейський тип. Найпоширеніша різновидність. За екстер'єром птиця більше схожа на яєчний тип. Півні з пишним округлим хвостом, часто сягаючим великих розмірів.

Австралійський тип. Хвіст і тіло компактніші, округлі. Птиця за зовнішнім виглядом більш м'ясного типу, ніж яєчного, але кури несуться добре.

Якщо подивитись на австралійський тип австралорпа, відразу стає зрозуміло, чому їх називали австралійський орпінгтон. Вони, дійсно, виглядають як орпінгтони, але вищі на ногах і більш продуктивні.

Англійський і південноафриканський тип. Важка птиця з вираженими м'ясними формами. Одна з найулюбленіших порід у Південно-Африканській Республіці і Ботсвані. Там птиця більша за стандартом. Жива маса молодшої птиці становить: півня – 4 кг, курки – 3 кг, а перярої – 5 та 4 кг відповідно.

Гігантський виставковий австралорп (giant exhibition Black Australorp) із США. Жива маса півнів становить 4,5–5,5 кг. Ця внутрішньопородна лінія – примха американців, які люблять усе велике.

Австралійський стандарт передбачає у птиці компактний хвіст, англійський і французький – середнього розміру і лише німці бачать австралорпа з великим хвостом.

Незважаючи на різне бачення стандарту в різних країнах, австралорп – дуже цікава і красива порода в усіх своїх варіантах.

В Україні поширені австралорпи європейського типу, імпортовані любителями з Німеччини та Нідерландів.

Австралорп давно став дуже популярною виставковою породою, але приємним бонусом є той факт, що ця порода зберегла чудову несучість і м'ясну продуктивність. ■